

Arrest

nr. 128 374 van 28 augustus 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X alias X - X alias X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X alias X en X alias X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 juli 2014 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. GOBERT, die loco advocaat L. DENYS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk terug binnengekomen op 27 november 2009 en hebben zich een vijfde keer vluchteling verklaard op 11 juni 2014.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoekers op 16 juni 2014 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 4 juli 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissingen werd op dezelfde dag per aangetekend schrijven betekend.

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Ten aanzien van T.C.C. alias T.M.T.:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u van Koerdische origine. Op 20 april 2006 vroeg u samen met uw echtgenote MOHAMMED, Aïcha Hamid (O.V. 5.906.167) en uw broer (T.F.T.) (O.V. 5.906.152) een eerste maal asiel aan in België. U verklaarde dat u afkomstig was van Badoush, een subdistrict van de provincie Nineveh (Mosul) en dat u en uw broer in Irak problemen kenden met terroristen. Omwille van deze problemen vluchtte u samen met uw broer, uw moeder en uw echtgenote naar Mosul. Daar verbleven jullie drie dagen bij uw oom alvorens het land te verlaten en via Turkije naar België te reizen.

Op 20 april 2007 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd op 3 juli 2007. Uw beroep bij de Raad van State (RVS) werd op 3 september 2007 verworpen.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en vroeg op 19 september 2007 samen met uw echtgenote en uw broer een tweede maal asiel aan in België. U baseerde zich bij uw tweede asielaanvraag op dezelfde vluchtmotieven die u had aangehaald bij uw eerste asielaanvraag. U legde hierbij originele identiteitsdocumenten voor, met name een identiteitskaart en een nationaliteitsbewijs. Tevens legde u twee dreigbrieven voor en een klacht die door uw oom werd neergelegd bij het politiebureau van Badoush.

Op 2 juli 2008 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de RVV in haar arrest van 18 december 2008. Uw beroep voor de RVS werd op 29 januari 2009 verworpen.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en vroeg op 30 april 2009, opnieuw samen met uw echtgenote en uw broer, een derde maal asiel aan in België. U verklaarde hierbij dat u nog steeds gevisseerd zou worden door terroristen. Tevens legde u attesten van nationaliteit van uzelf en uw echtgenote voor. Op 27 mei 2009 besliste de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uw asielaanvraag niet in overweging te nemen (bijlage 13quater).

U verliet België in juli 2009 en vroeg in Duitsland asiel aan. U werd op 27 november 2009 teruggestuurd en diende een vierde asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U verklaarde dat uw vrees nog steeds actueel was en dat de terroristen bij uw oom langskwamen om naar u te vragen. U legde geen nieuwe documenten voor. Op 2 februari 2010 nam de DVZ een beslissing van weigering tot inoverwegingname (bijlage 13quater).

U verliet België niet en vroeg op 11 juni 2014 samen met uw echtgenote een vijfde maal asiel aan in België. U verklaarde hierbij dat u bij uw vorige asielaanvragen had gelogen en valse identiteitsdocumenten had voorgelegd. Nu wilde u de waarheid vertellen. Uw broer (T.F.T.) (O.V. 5.906.152) zou ondertussen teruggekeerd zijn naar Irak. Daar bekwam hij de originele identiteitskaarten van uw echtgenote en uzelf. U geeft een andere naam, geboortedatum en –plaats op voor u en uw echtgenote. U verklaart verder dat u en uw echtgenote, tevens uw nicht, origineel afkomstig zijn uit Batifa, Zakho, Noord-Irak. Omwille van problemen om landbouwgronden moest uw familie, toen u nog jong was, vluchten. U en uw echtgenote zouden verder opgegroeid zijn in Badoush. In 2001 verliet u Irak en reisde u naar Duitsland waar u asiel aanvroeg. U verkreeg een tijdelijke verblijfsvergunning die echter werd ingetrokken naar aanleiding van de val van het regime van Saddam Hussein. U keerde niet terug naar uw land van herkomst maar reisde in 2006 naar België. U liet uw nicht in 2006 overkomen en huwde met haar in België op 15 januari van een u onbekend jaar. U stelt dat u niet kunt terugkeren naar Irak omwille van de recente aanvallen van Daesh in Mosul. Uw moeder en uw broer die beiden in Badoush woonden moesten volgens uw verklaringen vluchten en zouden momenteel in een vluchtelingenkamp in Sinjar verblijven. Verder legt u volgende documenten voor: de originele identiteitskaarten van uzelf en uw echtgenote, twee originele volmachten voor uw broer om in Batifa een bewijs van nationaliteit te bekomen, kopies van twee identiteitskaarten; het paspoort en het nationaliteitsbewijs van uw broer (T.F.T.), kopies van twee identiteitskaarten van uw vader, een kopie van het nationaliteitsbewijs van uw vader, een kopie van de identiteitskaart van uw schoonvader, een kopie van het nationaliteitsbewijs van uw schoonvader en een origineel uittreksel van het register van de familie van uw echtgenote.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In dit verband dient er allereerst te worden gewezen op het feit dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas én uw beweerde afkomst uit Badoush, provincie Nineveh, Centraal-Irak. Het CGVS stelde vast dat u en uw echtgenote geen enkel begin van bewijs konden voorleggen van jullie identiteit of nationaliteit, dat de kennis van uzelf en uw echtgenote met betrekking tot enkele belangrijke kenmerken van uw beweerde regio van herkomst uitermate beperkt was en dat tegenstrijdige en incoherente verklaringen de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vluchtmotieven ondermijnden. Aangezien uw echtgenote haar asielaanvraag integraal baseerde op uw asielrelaas werd ook in haar hoofde, om dezelfde redenen, een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen en hun motieven werden door de RVV in beroep bevestigd. Uw cassatieberoep werd verworpen. Ter volledigheid moet er nog worden opgemerkt dat de eerste asielaanvraag van uw broer (T.F.T.) werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van gelijkaardige motieven.

Bij uw tweede asielaanvraag legden u en uw echtgenote plots originele identiteitskaarten voor en kopies van nationaliteitsbewijzen. Na authenticatie door de Federale Politie werd er echter vastgesteld dat de identiteitskaarten vervalsingen betroffen. Bovendien werd er vastgesteld dat u en uw echtgenote afwijkende en incoherente verklaringen aflegden met betrekking tot jullie identiteitsdocumenten. Gezien deze vaststellingen kon er nog steeds geen geloof worden gehecht aan uw beweerde afkomst en de daarmee gelieerde problemen. Bijgevolg kon de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend en kwam u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus. Dit gold uiteraard ook voor uw echtgenote. Deze beslissingen en hun motieven werden door de RVV in beroep overgenomen en bevestigd. Uw cassatieberoep werd verworpen. Dient nog te worden opgemerkt dat ook uw broer vervalste identiteitsdocumenten voorlegde in het kader van zijn tweede asielaanvraag.

Uw derde asielaanvraag werd door de DVZ niet in overweging genomen aangezien u volgens de DVZ geen nieuwe elementen aanbracht. U legde enkel attesten van nationaliteit voor en beweerde zonder enige staving dat de problemen die u reeds eerder had aangehaald bij uw vorige asielaanvragen nog steeds actueel waren. Met betrekking tot uw, overigens blote, bewering dat uw oom u had gezegd dat de terroristen u nog steeds zochten, werd bovendien gesteld dat dergelijke informatie slechts afkomstig is van een betrokken persoon en niet van een officiële instantie. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Dient nog te worden opgemerkt dat de attesten van nationaliteit documenten zijn zonder foto waardoor, in het licht van de vaststelling dat u reeds valse documenten had voorgelegd, niet kan worden vastgesteld dat deze documenten uw persoon betreffen. Bovendien moet worden vastgesteld dat de identiteitsgegevens in deze documenten niet overeenkomen met de inhoud van de identiteitskaarten die u bij uw onderhavige asielaanvraag voorlegt. Zo stelt het attest dat uw voornaam Mehvan is en dat uw naam vervolgens Tchalabi Tayar luidt. De identiteitskaart stelt dat uw voornaam Chalabi is en uw naam vervolgens Tayar Chalabi luidt. Ook de geboortedatum komt niet overeen. Het attest stelt dat u geboren bent op 4 april 1978, terwijl uw identiteitskaart stelt dat u geboren bent op 25 mei 1980. Het attest van uw echtgenote geeft als haar voornaam Aïcha op en het vervolg van haar naam luidt Mohammed Hamid. Op haar identiteitskaart staat echter Aïcha Hami Sa'di. Volgens het attest is ze geboren op 2 maart 1976 terwijl ze volgens haar nu voorgelegde identiteitskaart geboren is op 1 juli 1976.

Uw vierde asielaanvraag werd evenmin in overweging genomen door de DVZ. Er werd immers vastgesteld dat u geen nieuwe elementen aanbracht. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Hoewel u in het kader van uw huidige asielaanvraag toegeeft dat u bewust de Belgische asielinstanties heeft getracht te misleiden bij uw vorige aanvragen en u nu verklaart de volledige waarheid te vertellen, moet er allereerst worden opgemerkt dat het duidelijk bewust misleidende karakter van uw vorige aanvragen een wezenlijk gegeven vormt bij de beoordeling van uw algemene geloofwaardigheid met betrekking tot de nieuwe elementen die u aanvoert. Dient daarenboven te worden opgemerkt dat u eigenlijk geen enkele verantwoording geeft voor deze bewuste misleiding. U stelt enkel dat u schrik had en dat u uw verstand niet heeft gebruikt. Waarom blijft echter onduidelijk. Verder verwijst u naar het feit dat uw regularisatieaanvraag werd afgewezen en dat u geen uitkering meer krijgt als verantwoording voor het feit dat u nu de waarheid vertelt (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 8, 9). Er moet dan ook worden vastgesteld dat u zonder zwaarwegende of overtuigende redenen de Belgische autoriteiten jarenlang bewust misleid heeft. Dat u de autoriteiten tracht te misleiden over uw identiteit ondergraaft niet alleen de oprechtheid van uw asielaanvragen, maar ook uw algemene geloofwaardigheid dusdanig dat er reeds ernstige vraagtekens geplaatst kunnen worden bij de nieuwe elementen die u aanbrengt in het kader van uw vijfde asielaanvraag.

Bij uw huidige vijfde asielaanvraag legt u nieuwe originele identiteitskaarten voor. Deze zouden volgens uw verklaringen authentiek zijn en uw werkelijke identiteit en afkomst aantonen.

Allereerst moet er worden gewezen op de relatieve bewijswaarde van Iraakse identiteitsdocumenten die, zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar zijn. Bijgevolg is het van zeer groot belang dat het voorleggen van Iraakse documenten gepaard gaat met geloofwaardige en samenhangende verklaringen. Er moet worden vastgesteld dat dit hier allerminst het geval is.

Allereerst blijft het hoogst onduidelijk hoe u deze documenten heeft kunnen bekomen. U stelt dat u bij de ambassade een volmacht voor uw broer had bekomen zodat hij de documenten in Irak kon afhalen. Zelf kon u geen eigen documenten voorleggen om uw identiteitsdocumenten te kunnen bekomen aangezien u klaarblijkelijk niet over identiteitsdocumenten beschikte. Vervolgens moet er worden vastgesteld dat u afwijkende en onsamenhangende verklaringen aflegt over de documenten die u wel had voorgelegd om uiteindelijk uw identiteitskaarten te verkrijgen. Eerst verklaart u dat u slechts uw naam diende op te geven en documenten van uw broer. Vervolgens stelt u dat de documenten van uw ouders en uw schoonouders diende voor te leggen vergezeld van foto's van uzelf, uw echtgenote en uw broer. Uiteindelijk stelt u dat u enkel uw gegevens moest opgeven, die van uw broers en die van uw vader (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 7, 14, 15). Uw echtgenote weet dan weer helemaal van niets. Zij blijkt er geen enkel idee van te hebben hoe u aan deze documenten bent geraakt (CGVS Aïcha dd. 25/06/2014, p. 5, 8).

Los van deze afwijkende en onsamenhangende verklaringen moet er bovendien worden vastgesteld dat de identiteitsdocumenten die uw broer had voorgelegd in de loop van zijn asielprocedure in België eveneens vervalsingen bleken te zijn. Verder moet er worden opgemerkt dat u bij uw huidige asielaanvraag kopies voorlegt van de identiteitskaarten van uw vader en uw schoonvader, die respectievelijk in 2012 en 2013 werden uitgegeven (zie vertaling identiteitskaarten). Dit is echter hoogst opmerkelijk aangezien u en uw echtgenote altijd hebben verklaard dat jullie ouders reeds lange tijd overleden zijn. Ook nu bij uw vijfde asielaanvraag, de aanvraag waarbij u niets dan de waarheid zou vertellen, verklaart u dat uw vader en uw schoonvader reeds lange tijd overleden zijn (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 6). Er moet dan ook worden vastgesteld dat u niet alleen afwijkende en onsamenhangende verklaringen aflegt over de wijze waarop u uw identiteitskaarten zou bekomen hebben maar dat er op zijn minst ernstige aanwijzingen bestaan dat u deze documenten door middel van valse documenten bekomen zou hebben aangezien u op ene gegeven moment beweert dat u de documenten van uw broer, uw ouders en uw schoonouders diende voor te leggen om de identiteitskaarten te bekomen die u voorlegt in het kader van uw huidige asielaanvraag.

In het licht van bovenstaande vaststellingen kan allerminst worden geconcludeerd dat jullie, in tegenstelling tot jullie vorige asielaanvragen, in onderhavige asielaanvraag een overtuigend beeld schetsen van jullie identiteit en regio van herkomst. Dient hierbij nog te worden verwezen naar het uittreksel van het burgerregister van de familie van uw echtgenote. Hierop staat evenmin aangegeven dat de ouders van uw echtgenote overleden zouden zijn, dit terwijl het document werd afgegeven in 2014 (zie vertaling uittreksel).

Vervolgens moet worden vastgesteld dat u geen enkel bewijs kunt voorleggen van uw beweerde verblijf in Badoush, provincie Nineveh. Dit terwijl u en uw echtgenote daar jarenlang verbleven zouden hebben en uw moeder er tot juni 2014 gewoond zou hebben (CGVS Tayar, 25/06/2014, p. 15). Er mag dan ook worden verwacht dat u middels documenten zou kunnen aantonen dat u, uw echtgenote of ten minste uw moeder daar zouden hebben verbleven. Dit is echter niet het geval. Dient nog te worden opgemerkt dat u ook over de verblijfplaatsen van uw moeder afwijkende verklaringen heeft afgelegd aangezien u altijd verklaarde dat uw moeder reeds enige tijd naar Mosul was verhuisd (CGVS Tayar

10/04/2008, p. 2), dit terwijl u nu verklaart dat uw moeder altijd in Badoush is blijven wonen (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 5, 6).

Verder moet er worden vastgesteld dat u noch uw echtgenote blijken te weten waar jullie precies geboren zijn (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 2, 9)(CGVS Aïcha dd. 2, 7). Dit is weinig geloofwaardig, zeker in het licht van de hierboven uiteengezette vaststellingen.

U stelt voorts dat u en uw gehele familie Zakho dienden te verlaten omdat uw vader daar problemen had omwille van landbouwgronden. Met wie uw vader echter problemen had kunt u niet precies zeggen. U stelt enkel dat het problemen met dorpelingen betrof. Wat er precies gebeurd is, weet u blijkbaar evenmin. U weet zelfs niet of uw familie nog over landbouwgronden in Zakho beschikt (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 10, 11, 13, 14).

Wanneer u en uw echtgenote dan wel naar Badoush zouden zijn verhuisd en tot wanneer jullie daar verbleven blijft eveneens hoogst onduidelijk. U stelt dat u samen met uw familie waaronder uw, toen nog toekomstige, echtgenote naar Badoush verhuisde toen u vijf of zes jaar was. Hoe oud uw echtgenote toen was weet u evenwel niet. In Badoush zou u verbleven hebben tot 2001. Tussen 2001 en 2006 zou u in Duitsland hebben verbleven alvorens naar België te komen. In 2006 zou Aïcha naar hier hebben laten komen en u zou in België met haar getrouwd zijn. Wanneer precies weet u niet (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 3, 4, 9, 10).

Uw echtgenote Aïcha weet dan weer niet sinds wanneer u in Badoush woonde en weet evenmin wanneer zij naar Badoush verhuisde. Ze weet niet op welke leeftijd u naar Badoush kwam. Ze weet niet op welke leeftijd zij naar Badoush ging. Ze weet niet wanneer u vertrok uit Badoush. Ze weet niet wanneer zij vertrok uit Badoush of welke leeftijd ze had toen ze Badoush verliet. Waar ze woonde toen de Amerikanen binnenvielen of toen het regime van Saddam Hussein viel weet ze niet. Hoe oud ze toen was weet ze evenmin. Ze weet verder niet hoe lang u al weg was uit Badoush voor zij vertrok. Ze weet evenmin wanneer u in Duitsland verbleef. Ze weet zelfs niet of dit voor of na jullie huwelijk was. Ook over dit huwelijk leggen jullie hoogst opmerkelijke en afwijkende verklaringen af. U stelt immers dat jullie pas in België huwden. In welk jaar weet u vreemd genoeg niet meer maar het was op een 15de januari. Uw echtgenote verklaart echter dat jullie reeds in Badoush gehuwd waren. Wanneer dit gebeurde weet ze echter niet. Verder kan ze geen enkele gebeurtenis chronologisch kaderen ten opzichte van dit huwelijk. Zo weet ze niet of jullie al gehuwd waren toen de Amerikanen het land binnenvielen en weet ze evenmin of u voor of na jullie huwelijk in Duitsland verbleef. Het analfabetisme van uw echtgenote volstaat niet als verklaring voor haar totale onwetendheid (CGVS Aïcha dd. 25/06/2014, p. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8).

Gelet op bovenstaande slagen u en uw echtgenote er niet in de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid met betrekking tot jullie beweerde verblijf in Badoush te weerleggen. Verder moet er worden vastgesteld dat u en uw echtgenote door de documenten die u voorlegt bij uw huidige aanvraag en de verklaringen die u hierbij aflegt nog steeds geen zicht bieden op jullie reële situatie waardoor u het CGVS nog steeds niet in staat stelt om zich een correct beeld te vormen van uw identiteit, uw precieze familiale situatie, uw juiste regio van herkomst, uw verblijfplaatsen, uw eventueel verblijf in andere derde landen of van eventuele verblijfsalternatieven waarover u mogelijks kan beschikken. Bijgevolg stelt u het CGVS niet in staat te beoordelen of u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van H.S.A. alias M.A.H.:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u van Koerdische origine. Op 20 april 2006 vroeg u samen met uw echtgenoot TCHALABI Mehvan Tayar (O.V. 5.906.167) en uw schoonbroer (T.F.T.) (O.V. 5.906.152) een eerste maal asiel aan in België. U verklaarde dat u afkomstig was van Badoush, een subdistrict van de provincie Nineveh (Mosul) en u baseerde uw asielaanvraag integraal op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot werden aangehaald. Uw echtgenoot en uw schoonbroer kenden in Irak problemen met terroristen. Omwille van deze problemen vluchtte u samen met uw schoonbroer, uw schoonmoeder en uw echtgenoot naar Mosul. Daar verbleven jullie drie dagen bij de oom van uw echtgenoot alvorens het land te verlaten en via Turkije naar België te reizen.

Op 20 april 2007 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd op 3 juli 2007. Uw beroep bij de Raad van State (RVS) werd op 3 september 2007 verworpen.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en vroeg op 19 september 2007 samen met uw echtgenoot en uw schoonbroer een tweede maal asiel aan in België. U baseerde uw tweede asielaanvraag opnieuw integraal op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot werden aangehaald. Uw echtgenoot baseerde zich bij zijn tweede asielaanvraag op dezelfde vluchtmotieven die hij had aangehaald bij zijn eerste asielaanvraag. Hij legde hierbij jullie originele identiteitsdocumenten voor, met name een identiteitskaart en een nationaliteitsbewijs. Tevens legde hij twee dreigbrieven voor en een klacht die door zijn oom werd neergelegd bij het politiebureau van Badoush.

Op 2 juli 2008 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de RVV in haar arrest van 18 december 2008. Uw beroep voor de RVS werd op 29 januari 2009 verworpen.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en vroeg op 30 april 2009, opnieuw samen met uw echtgenoot en uw schoonbroer, een derde maal asiel aan in België. U baseerde uw derde asielaanvraag integraal op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot werden aangehaald. Hij verklaarde dat hij nog steeds geviséerd zou worden door terroristen. Tevens legde hij attesten van nationaliteit van u en zichzelf voor. Op 27 mei 2009 besliste de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uw asielaanvraag niet in overweging te nemen (bijlage 13quater).

U verliet België in juli 2009 en vroeg in Duitsland samen met uw echtgenoot asiel aan. Jullie werden op 27 november 2009 teruggestuurd en dienden een vierde asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U baseerde uw vierde asielaanvraag integraal op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot werden aangehaald. Hij verklaarde dat zijn vrees nog steeds actueel was en dat de terroristen bij zijn oom langskwamen om naar hem te vragen. Hij legde geen nieuwe documenten voor. Op 2 februari 2010 nam de DVZ een beslissing van weigering tot inoverwegingname (bijlage 13quater).

U verliet België niet en vroeg op 11 juni 2014 samen met uw echtgenoot een vijfde maal asiel aan in België. U baseerde zich hierbij opnieuw op de verklaringen die door uw echtgenoot werden afgelegd. Hij verklaarde hierbij dat hij bij jullie vorige asielaanvragen had gelogen en valse identiteitsdocumenten had voorgelegd. Nu wilde hij de waarheid vertellen. Zijn broer (T.F.T.) (O.V. 5.906.152) zou ondertussen teruggekeerd zijn naar Irak. Daar bekwam hij de originele identiteitskaarten van uw echtgenoot en uzelf. Jullie geven een andere naam, geboortedatum en –plaats op. Hij verklaart verder dat jullie origineel afkomstig zijn uit Batifa, Zakho, Noord-Irak. Omwille van problemen om landbouwgronden moest zijn familie toen jullie nog jong waren vluchten. U en uw echtgenoot zouden verder opgegroeid zijn in Badoush. In 2001 verliet uw echtgenoot Irak en reisde hij naar Duitsland waar hij asiel aanvroeg. Hij verkreeg een tijdelijke verblijfsvergunning die echter werd ingetrokken naar aanleiding van de val van het regime van Saddam Hussein. Hij keerde niet terug naar uw land van herkomst maar reisde in 2006 naar België. Hij liet u in 2006 overkomen naar België waar jullie samen een eerste maal asiel aanvroegen op 20 april 2006. Hij stelt dat hij niet kan terugkeren naar Irak omwille van de recente aanvallen van Daesh in Mosul. Zijn moeder en zijn broer die beiden in Badoush woonden moesten volgens uw verklaringen vluchten en zouden momenteel in een vluchtelingenkamp in Sinjar verblijven. Verder legt hij volgende documenten voor: de originele identiteitskaarten van uzelf en uw echtgenoot, twee originele volmachten voor uw schoonbroer om in Batifa een bewijs van nationaliteit te bekomen, kopies van twee identiteitskaarten; het paspoort en het nationaliteitsbewijs van uw schoonbroer (T.F.T.), kopies van twee identiteitskaarten van uw schoonvader, een kopie van het nationaliteitsbewijs van uw schoonvader, een kopie van de identiteitskaart van uw vader, een kopie van het nationaliteitsbewijs van uw vader en een origineel uittreksel van het register van uw familie. Zelf verklaart u bij uw vijfde asielaanvraag bijkomend dat uw neven vorig jaar om het leven kwamen bij een aanslag, dat er oorlog is in Irak en dat u niets weet over de problemen van uw echtgenoot.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag zowel bij uw huidige als bij uw vorige asielaanvragen steeds integraal baseerde op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot werden aangehaald. In het kader van zijn vijfde asielaanvraag nam het CGVS een beslissing tot weigering van tot inoverwegingname van zijn asielaanvraag. Bijgevolg kan ook uw vijfde asielaanvraag niet in overweging worden genomen.

In hoofde van uw echtgenoot besliste het CGVS als volgt:

“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In dit verband dient er allereerst te worden gewezen op het feit dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas én uw beweerde afkomst uit Badoush, provincie Nineveh, Centraal-Irak. Het CGVS stelde vast dat u en uw echtgenote geen enkel begin van bewijs konden voorleggen van jullie identiteit of nationaliteit, dat de kennis van uzelf en uw echtgenote met betrekking tot enkele belangrijke kenmerken van uw beweerde regio van herkomst uitermate beperkt was en dat tegenstrijdige en incoherente verklaringen de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vluchtmotieven ondermijnden. Aangezien uw echtgenote haar asielaanvraag integraal baseerde op uw asielrelaas werd ook in haar hoofde, om dezelfde redenen, een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen en hun motieven werden door de RVV in beroep bevestigd. Uw cassatieberoep werd verworpen. Ter volledigheid moet er nog worden opgemerkt dat de eerste asielaanvraag van uw broer (T.F.T.) werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van gelijkaardige motieven.

Bij uw tweede asielaanvraag legden u en uw echtgenote plots originele identiteitskaarten voor en kopies van nationaliteitsbewijzen. Na authenticatie door de Federale Politie werd er echter vastgesteld dat de identiteitskaarten vervalsingen betroffen. Bovendien werd er vastgesteld dat u en uw echtgenote afwijkende en incoherente verklaringen aflegden met betrekking tot jullie identiteitsdocumenten. Gezien deze vaststellingen kon er nog steeds geen geloof worden gehecht aan uw beweerde afkomst en de daarmee gelieerde problemen. Bijgevolg kon de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend en kwam u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus. Dit gold

uiteraard ook voor uw echtgenote. Deze beslissingen en hun motieven werden door de RvV in beroep overgenomen en bevestigd. Uw cassatieberoep werd verworpen. Dient nog te worden opgemerkt dat ook uw broer vervalste identiteitsdocumenten voorlegde in het kader van zijn tweede asielaanvraag.

Uw derde asielaanvraag werd door de DVZ niet in overweging genomen aangezien u volgens de DVZ geen nieuwe elementen aanbracht. U legde enkel attesten van nationaliteit voor en beweerde zonder enige staving dat de problemen die u reeds eerder had aangehaald bij uw vorige asielaanvragen nog steeds actueel waren. Met betrekking tot uw, overigens blote, bewering dat uw oom u had gezegd dat de terroristen u nog steeds zochten, werd bovendien gesteld dat dergelijke informatie slechts afkomstig is van een betrokken persoon en niet van een officiële instantie. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Dient nog te worden opgemerkt dat de attesten van nationaliteit documenten zijn zonder foto waardoor, in het licht van de vaststelling dat u reeds valse documenten had voorgelegd, niet kan worden vastgesteld dat deze documenten uw persoon betreffen. Bovendien moet worden vastgesteld dat de identiteitsgegevens in deze documenten niet overeenkomen met de inhoud van de identiteitskaarten die u bij uw onderhavige asielaanvraag voorlegt. Zo stelt het attest dat uw voornaam Mehvan is en dat uw naam vervolgens Tchalabi Tayar luidt. De identiteitskaart stelt dat uw voornaam Chalabi is en uw naam vervolgens Tayar Chalabi luidt. Ook de geboortedatum komt niet overeen. Het attest stelt dat u geboren bent op 4 april 1978, terwijl uw identiteitskaart stelt dat u geboren bent op 25 mei 1980. Het attest van uw echtgenote geeft als haar voornaam Aïcha op en het vervolg van haar naam luidt Mohammed Hamid. Op haar identiteitskaart staat echter Aïcha Hami Sa'di. Volgens het attest is ze geboren op 2 maart 1976 terwijl ze volgens haar nu voorgelegde identiteitskaart geboren is op 1 juli 1976.

Uw vierde asielaanvraag werd evenmin in overweging genomen door de DVZ. Er werd immers vastgesteld dat u geen nieuwe elementen aanbracht. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Hoewel u in het kader van uw huidige asielaanvraag toegeeft dat u bewust de Belgische asielinstanties heeft getracht te misleiden bij uw vorige aanvragen en u nu verklaart de volledige waarheid te vertellen, moet er allereerst worden opgemerkt dat het duidelijk bewust misleidende karakter van uw vorige aanvragen een wezenlijk gegeven vormt bij de beoordeling van uw algemene geloofwaardigheid met betrekking tot de nieuwe elementen die u aanvoert. Dient daarenboven te worden opgemerkt dat u eigenlijk geen enkele verantwoording geeft voor deze bewuste misleiding. U stelt enkel dat u schrik had en dat u uw verstand niet heeft gebruikt. Waarom blijft echter onduidelijk. Verder verwijst u naar het feit dat uw regularisatieaanvraag werd afgewezen en dat u geen uitkering meer krijgt als verantwoording voor het feit dat u nu de waarheid vertelt (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 8, 9). Er moet dan ook worden vastgesteld dat u zonder zwaarwegende of overtuigende redenen de Belgische autoriteiten jarenlang bewust misleid heeft. Dat u de autoriteiten tracht te misleiden over uw identiteit ondergraaft niet alleen de oprechtheid van uw asielaanvragen, maar ook uw algemene geloofwaardigheid dusdanig dat er reeds ernstige vraagtekens geplaatst kunnen worden bij de nieuwe elementen die u aanbrengt in het kader van uw vijfde asielaanvraag.

Bij uw huidige vijfde asielaanvraag legt u nieuwe originele identiteitskaarten voor. Deze zouden volgens uw verklaringen authentiek zijn en uw werkelijke identiteit en afkomst aantonen.

Allereerst moet er worden gewezen op de relatieve bewijswaarde van Iraakse identiteitsdocumenten die, zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar zijn. Bijgevolg is het van zeer groot belang dat het voorleggen van Iraakse documenten gepaard gaat met geloofwaardige en samenhangende verklaringen. Er moet worden vastgesteld dat dit hier allerminst het geval is.

Allereerst blijft het hoogst onduidelijk hoe u deze documenten heeft kunnen bekomen. U stelt dat u bij de ambassade een volmacht voor uw broer had bekomen zodat hij de documenten in Irak kon afhalen. Zelf kon u geen eigen documenten voorleggen om uw identiteitsdocumenten te kunnen bekomen aangezien u klaarblijkelijk niet over identiteitsdocumenten beschikte. Vervolgens moet er worden vastgesteld dat u afwijkende en onsamenhangende verklaringen aflegt over de documenten die u wel had voorgelegd om uiteindelijk uw identiteitskaarten te verkrijgen. Eerst verklaart u dat u slechts uw naam diende op te geven en documenten van uw broer. Vervolgens stelt u dat de documenten van uw ouders en uw schoonouders diende voor te leggen vergezeld van foto's van uzelf, uw echtgenote en uw broer. Uiteindelijk stelt u dat u enkel uw gegevens moest opgeven, die van uw broers en die van uw vader (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 7, 14, 15). Uw echtgenote weet dan weer helemaal van niets. Zij

blijkt er geen enkel idee van te hebben hoe u aan deze documenten bent geraakt (CGVS Aïcha dd. 25/06/2014, p. 5, 8).

Los van deze afwijkende en onsamenhangende verklaringen moet er bovendien worden vastgesteld dat de identiteitsdocumenten die uw broer had voorgelegd in de loop van zijn asielprocedure in België eveneens vervalsingen bleken te zijn. Verder moet er worden opgemerkt dat u bij uw huidige asielaanvraag kopies voorlegt van de identiteitskaarten van uw vader en uw schoonvader, die respectievelijk in 2012 en 2013 werden uitgegeven (zie vertaling identiteitskaarten). Dit is echter hoogst opmerkelijk aangezien u en uw echtgenote altijd hebben verklaard dat jullie ouders reeds lange tijd overleden zijn. Ook nu bij uw vijfde asielaanvraag, de aanvraag waarbij u niets dan de waarheid zou vertellen, verklaart u dat uw vader en uw schoonvader reeds lange tijd overleden zijn (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 6). Er moet dan ook worden vastgesteld dat u niet alleen afwijkende en onsamenhangende verklaringen aflegt over de wijze waarop u uw identiteitskaarten zou bekomen hebben maar dat er op zijn minst ernstige aanwijzingen bestaan dat u deze documenten door middel van valse documenten bekomen zou hebben aangezien u op ene gegeven moment beweert dat u de documenten van uw broer, uw ouders en uw schoonouders diende voor te leggen om de identiteitskaarten te bekomen die u voorlegt in het kader van uw huidige asielaanvraag.

In het licht van bovenstaande vaststellingen kan allerminst worden geconcludeerd dat jullie, in tegenstelling tot jullie vorige asielaanvragen, in onderhavige asielaanvraag een overtuigend beeld schetsen van jullie identiteit en regio van herkomst. Dient hierbij nog te worden verwezen naar het uittreksel van het burgerregister van de familie van uw echtgenote. Hierop staat evenmin aangegeven dat de ouders van uw echtgenote overleden zouden zijn, dit terwijl het document werd afgegeven in 2014 (zie vertaling uittreksel).

Vervolgens moet worden vastgesteld dat u geen enkel bewijs kunt voorleggen van uw beweerde verblijf in Badoush, provincie Nineveh. Dit terwijl u en uw echtgenote daar jarenlang verbleven zouden hebben en uw moeder er tot juni 2014 gewoond zou hebben (CGVS Tayar, 25/06/2014, p. 15). Er mag dan ook worden verwacht dat u middels documenten zou kunnen aantonen dat u, uw echtgenote of ten minste uw moeder daar zouden hebben verbleven. Dit is echter niet het geval. Dient nog te worden opgemerkt dat u ook over de verblijfplaatsen van uw moeder afwijkende verklaringen heeft afgelegd aangezien u altijd verklaarde dat uw moeder reeds enige tijd naar Mosul was verhuisd (CGVS Tayar 10/04/2008, p. 2), dit terwijl u nu verklaart dat uw moeder altijd in Badoush is blijven wonen (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 5, 6).

Verder moet er worden vastgesteld dat u noch uw echtgenote blijken te weten waar jullie precies geboren zijn (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 2, 9)(CGVS Aïcha dd. 2, 7). Dit is weinig geloofwaardig, zeker in het licht van de hierboven uiteengezette vaststellingen.

U stelt voorts dat u en uw gehele familie Zakho dienden te verlaten omdat uw vader daar problemen had omwille van landbouwgronden. Met wie uw vader echter problemen had kunt u niet precies zeggen. U stelt enkel dat het problemen met dorpelingen betrof. Wat er precies gebeurd is, weet u blijkbaar evenmin. U weet zelfs niet of uw familie nog over landbouwgronden in Zakho beschikt (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 10, 11, 13, 14).

Wanneer u en uw echtgenote dan wel naar Badoush zouden zijn verhuisd en tot wanneer jullie daar verbleven blijft eveneens hoogst onduidelijk. U stelt dat u samen met uw familie waaronder uw, toen nog toekomstige, echtgenote naar Badoush verhuisde toen u vijf of zes jaar was. Hoe oud uw echtgenote toen was weet u evenwel niet. In Badoush zou u verbleven hebben tot 2001. Tussen 2001 en 2006 zou u in Duitsland hebben verbleven alvorens naar België te komen. In 2006 zou Aïcha naar hier hebben laten komen en u zou in België met haar getrouwd zijn. Wanneer precies weet u niet (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 3, 4, 9, 10).

Uw echtgenote Aïcha weet dan weer niet sinds wanneer u in Badoush woonde en weet evenmin wanneer zij naar Badoush verhuisde. Ze weet niet op welke leeftijd u naar Badoush kwam. Ze weet niet op welke leeftijd zij naar Badoush ging. Ze weet niet wanneer u vertrok uit Badoush. Ze weet niet wanneer zij vertrok uit Badoush of welke leeftijd ze had toen ze Badoush verliet. Waar ze woonde toen de Amerikanen binnenvielen of toen het regime van Saddam Hussein viel weet ze niet. Hoe oud ze toen was weet ze evenmin. Ze weet verder niet hoe lang u al weg was uit Badoush voor zij vertrok. Ze weet evenmin wanneer u in Duitsland verbleef. Ze weet zelfs niet of dit voor of na jullie huwelijk was. Ook over dit huwelijk leggen jullie hoogst opmerkelijke en afwijkende verklaringen af. U stelt immers dat jullie pas in België huwden. In welk jaar weet u vreemd genoeg niet meer maar het was op een 15de januari. Uw echtgenote verklaart echter dat jullie reeds in Badoush gehuwd waren. Wanneer dit gebeurde weet ze echter niet. Verder kan ze geen enkele gebeurtenis chronologisch kaderen ten opzichte van dit huwelijk. Zo weet ze niet of jullie al gehuwd waren toen de Amerikanen het land binnenvielen en weet ze evenmin of u voor of na jullie huwelijk in Duitsland verbleef. Het analfabetisme van uw echtgenote volstaat niet als verklaring voor haar totale onwetendheid (CGVS Aïcha dd. 25/06/2014, p. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8).

Gelet op bovenstaande slagen u en uw echtgenote er niet in de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid met betrekking tot jullie beweerde verblijf in Badoush te weerleggen. Verder moet er worden vastgesteld dat u en uw echtgenote door de documenten die u voorlegt bij uw huidige aanvraag en de verklaringen die u hierbij aflegt nog steeds geen zicht bieden op jullie reële situatie waardoor u het CGVS nog steeds niet in staat stelt om zich een correct beeld te vormen van uw identiteit, uw precieze familiale situatie, uw juiste regio van herkomst, uw verblijfplaatsen, uw eventueel verblijf in andere derde landen of van eventuele verblijfsalternatieven waarover u mogelijks kan beschikken. Bijgevolg stelt u het CGVS niet in staat te beoordelen of u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Wat betreft de vluchtelingenstatus voeren verzoekers aan dat zij hun verklaringen afgelegd op het CGVS tijdens onderhavige asielaanvraag handhaven. Gelet op de korte termijn waarover zij beschikken om beroep in te stellen bij de Raad, houden zij zich het recht voor om deze verklaringen in de loop van de procedure nader toe te lichten.

Inzake de toekenning van de subsidiaire bescherming wijzen verzoekers erop dat de toestand in Irak recent volledig gewijzigd is. Zij voeren aan dat de extremistische soennieten van ISIS/ISIL Mosul

veroverden en sindsdien hun opmars ook naar het noorden van Irak, waar Zakho ligt, voortzetten. Zij menen dat in heel Noord-Irak sprake is van een gewapend militair conflict en van willekeurig geweld. Zij wijzen erop dat er niet getwijfeld wordt aan hun Iraakse nationaliteit en aan het feit dat zij Koerden zijn, afkomstig uit het noorden van Irak. Een taaltest zou dit kunnen bevestigen. Zij legden talrijke, waaronder originele, documenten voor en zij menen dat het niet ernstig is dat verweerder zich ertoe beperkt te stellen dat de bewijswaarde van Iraakse identiteitsdocumenten relatief is en vragen zich af waarom deze documenten niet op hun waarachtigheid werden onderzocht. Zij menen op standvastige wijze verklaard te hebben uit Noord-Irak afkomstig te zijn en dat hen minstens de subsidiaire bescherming moet worden toegekend.

2.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekers niet akkoord gaan met de motieven van de bestreden beslissingen. Aldus roepen zij de schending in van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.1. Ter ondersteuning van hun vijfde asielaanvraag leggen verzoekers de volgende documenten voor: hun originele identiteitskaarten, twee originele volmachten voor de broer van eerste verzoekende partij om in Batifa een bewijs van nationaliteit te bekomen, kopies van twee identiteitskaarten, het paspoort en het nationaliteitsbewijs van de broer van eerste verzoekende partij, kopies van twee identiteitskaarten van de vader van eerste verzoekende partij, een kopie van het nationaliteitsbewijs van de vader van eerste verzoekende partij, een kopie van de identiteitskaart van de vader van tweede verzoekende partij, een kopie van het nationaliteitsbewijs van de vader van tweede verzoekende partij en een origineel uittreksel uit het register van de familie van tweede verzoekende partij.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.3.2. Met betrekking tot de door verzoekers naar aanleiding van hun vijfde asielaanvraag afgelegde verklaringen, wordt in de bestreden beslissingen terecht opgemerkt als volgt: *“Hoewel u in het kader van uw huidige asielaanvraag toegeeft dat u bewust de Belgische asielinstanties heeft getracht te misleiden bij uw vorige aanvragen en u nu verklaart de volledige waarheid te vertellen, moet er allereerst worden opgemerkt dat het duidelijk bewust misleidende karakter van uw vorige aanvragen een wezenlijk gegeven vormt bij de beoordeling van uw algemene geloofwaardigheid met betrekking tot de nieuwe elementen die u aanvoert. Dient daarenboven te worden opgemerkt dat u eigenlijk geen enkele verantwoording geeft voor deze bewuste misleiding. U stelt enkel dat u schrik had en dat u uw verstand niet heeft gebruikt. Waarom blijft echter onduidelijk. Verder verwijst u naar het feit dat uw regularisatieaanvraag werd afgewezen en dat u geen uitkering meer krijgt als verantwoording voor het feit dat u nu de waarheid vertelt (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 8, 9). Er moet dan ook worden vastgesteld dat u zonder zwaarwegende of overtuigende redenen de Belgische autoriteiten jarenlang bewust misleid heeft. Dat u de autoriteiten tracht te misleiden over uw identiteit ondergraaft niet alleen de oprechtheid van uw asielaanvragen, maar ook uw algemene geloofwaardigheid dusdanig dat er reeds ernstige vraagtekens geplaatst kunnen worden bij de nieuwe elementen die u aanbrengt in het kader van uw vijfde asielaanvraag.”*

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beoordeelt de door verzoekers voorgelegde documenten correct als volgt: *“Bij uw huidige vijfde asielaanvraag legt u nieuwe originele identiteitskaarten voor. Deze zouden volgens uw verklaringen authentiek zijn en uw werkelijke identiteit en afkomst aantonen.*

Allereerst moet er worden gewezen op de relatieve bewijswaarde van Iraakse identiteitsdocumenten die, zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar zijn. Bijgevolg is het van zeer groot belang dat het voorleggen van Iraakse documenten gepaard gaat met geloofwaardige en samenhangende verklaringen. Er moet worden vastgesteld dat dit hier allerminst het geval is.

Allereerst blijft het hoogst onduidelijk hoe u deze documenten heeft kunnen bekomen. U stelt dat u bij de ambassade een volmacht voor uw broer had bekomen zodat hij de documenten in Irak kon afhalen. Zelf kon u geen eigen documenten voorleggen om uw identiteitsdocumenten te kunnen bekomen aangezien u klaarblijkelijk niet over identiteitsdocumenten beschikte. Vervolgens moet er worden vastgesteld dat u afwijkende en onsamenhangende verklaringen aflegt over de documenten die u wel had voorgelegd om uiteindelijk uw identiteitskaarten te verkrijgen. Eerst verklaart u dat u slechts uw naam diende op te geven en documenten van uw broer. Vervolgens stelt u dat de documenten van uw ouders en uw schoonouders diende voor te leggen vergezeld van foto's van uzelf, uw echtgenote en uw broer. Uiteindelijk stelt u dat u enkel uw gegevens moest opgeven, die van uw broers en die van uw vader (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 7, 14, 15). Uw echtgenote weet dan weer helemaal van niets. Zij blijkt er geen enkel idee van te hebben hoe u aan deze documenten bent geraakt (CGVS Aïcha dd. 25/06/2014, p. 5, 8).

Los van deze afwijkende en onsamenhangende verklaringen moet er bovendien worden vastgesteld dat de identiteitsdocumenten die uw broer had voorgelegd in de loop van zijn asielprocedure in België eveneens vervalsingen bleken te zijn. Verder moet er worden opgemerkt dat u bij uw huidige asielaanvraag kopies voorlegt van de identiteitskaarten van uw vader en uw schoonvader, die respectievelijk in 2012 en 2013 werden uitgegeven (zie vertaling identiteitskaarten). Dit is echter hoogst opmerkelijk aangezien u en uw echtgenote altijd hebben verklaard dat jullie ouders reeds lange tijd overleden zijn. Ook nu bij uw vijfde asielaanvraag, de aanvraag waarbij u niets dan de waarheid zou vertellen, verklaart u dat uw vader en uw schoonvader reeds lange tijd overleden zijn (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 6). Er moet dan ook worden vastgesteld dat u niet alleen afwijkende en onsamenhangende verklaringen aflegt over de wijze waarop u uw identiteitskaarten zou bekomen hebben maar dat er op zijn minst ernstige aanwijzingen bestaan dat u deze documenten door middel van valse documenten bekomen zou hebben aangezien u op ene gegeven moment beweert dat u de documenten van uw broer, uw ouders en uw schoonouders diende voor te leggen om de identiteitskaarten te bekomen die u voorlegt in het kader van uw huidige asielaanvraag.

In het licht van bovenstaande vaststellingen kan allerminst worden geconcludeerd dat jullie, in tegenstelling tot jullie vorige asielaanvragen, in onderhavige asielaanvraag een overtuigend beeld schetsen van jullie identiteit en regio van herkomst. Dient hierbij nog te worden verwezen naar het uittreksel van het burgerregister van de familie van uw echtgenote. Hierop staat evenmin aangegeven dat de ouders van uw echtgenote overleden zouden zijn, dit terwijl het document werd afgegeven in 2014 (zie vertaling uittreksel).

Vervolgens moet worden vastgesteld dat u geen enkel bewijs kunt voorleggen van uw beweerde verblijf in Badoush, provincie Nineveh. Dit terwijl u en uw echtgenote daar jarenlang verbleven zouden hebben en uw moeder er tot juni 2014 gewoond zou hebben (CGVS Tayar, 25/06/2014, p. 15). Er mag

dan ook worden verwacht dat u middels documenten zou kunnen aantonen dat u, uw echtgenote of ten minste uw moeder daar zouden hebben verbleven. Dit is echter niet het geval. Dient nog te worden opgemerkt dat u ook over de verblijfplaatsen van uw moeder afwijkende verklaringen heeft afgelegd aangezien u altijd verklaarde dat uw moeder reeds enige tijd naar Mosul was verhuisd (CGVS Tayar 10/04/2008, p. 2), dit terwijl u nu verklaart dat uw moeder altijd in Badoush is blijven wonen (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 5, 6).

Verder moet er worden vastgesteld dat u noch uw echtgenote blijken te weten waar jullie precies geboren zijn (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 2, 9)(CGVS Aïcha dd. 2, 7). Dit is weinig geloofwaardig, zeker in het licht van de hierboven uiteengezette vaststellingen.

U stelt voorts dat u en uw gehele familie Zakho dienden te verlaten omdat uw vader daar problemen had omwille van landbouwgronden. Met wie uw vader echter problemen had kunt u niet precies zeggen. U stelt enkel dat het problemen met dorpelingen betrof. Wat er precies gebeurd is, weet u blijkbaar evenmin. U weet zelfs niet of uw familie nog over landbouwgronden in Zakho beschikt (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 10, 11, 13, 14).

Wanneer u en uw echtgenote dan wel naar Badoush zouden zijn verhuisd en tot wanneer jullie daar verbleven blijft eveneens hoogst onduidelijk. U stelt dat u samen met uw familie waaronder uw, toen nog toekomstige, echtgenote naar Badoush verhuisde toen u vijf of zes jaar was. Hoe oud uw echtgenote toen was weet u evenwel niet. In Badoush zou u verbleven hebben tot 2001. Tussen 2001 en 2006 zou u in Duitsland hebben verbleven alvorens naar België te komen. In 2006 zou Aïcha naar hier hebben laten komen en u zou in België met haar getrouwd zijn. Wanneer precies weet u niet (CGVS Tayar dd. 25/06/2014, p. 3, 4, 9, 10).

Uw echtgenote Aïcha weet dan weer niet sinds wanneer u in Badoush woonde en weet evenmin wanneer zij naar Badoush verhuisde. Ze weet niet op welke leeftijd u naar Badoush kwam. Ze weet niet op welke leeftijd zij naar Badoush ging. Ze weet niet wanneer u vertrok uit Badoush. Ze weet niet wanneer zij vertrok uit Badoush of welke leeftijd ze had toen ze Badoush verliet. Waar ze woonde toen de Amerikanen binnenvielen of toen het regime van Saddam Hussein viel weet ze niet. Hoe oud ze toen was weet ze evenmin. Ze weet verder niet hoe lang u al weg was uit Badoush voor zij vertrok. Ze weet evenmin wanneer u in Duitsland verbleef. Ze weet zelfs niet of dit voor of na jullie huwelijk was. Ook over dit huwelijk leggen jullie hoogst opmerkelijke en afwijkende verklaringen af. U stelt immers dat jullie pas in België huwden. In welk jaar weet u vreemd genoeg niet meer maar het was op een 15de januari. Uw echtgenote verklaart echter dat jullie reeds in Badoush gehuwd waren. Wanneer dit gebeurde weet ze echter niet. Verder kan ze geen enkele gebeurtenis chronologisch kaderen ten opzichte van dit huwelijk. Zo weet ze niet of jullie al gehuwd waren toen de Amerikanen het land binnenvielen en weet ze evenmin of u voor of na jullie huwelijk in Duitsland verbleef. Het analfabetisme van uw echtgenote volstaat niet als verklaring voor haar totale onwetendheid (CGVS Aïcha dd. 25/06/2014, p. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8).

Gelet op bovenstaande slagen u en uw echtgenote er niet in de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid met betrekking tot jullie beweerde verblijf in Badoush te weerleggen. Verder moet er worden vastgesteld dat u en uw echtgenote door de documenten die u voorlegt bij uw huidige aanvraag en de verklaringen die u hierbij aflegt nog steeds geen zicht bieden op jullie reële situatie waardoor u het CGVS nog steeds niet in staat stelt om zich een correct beeld te vormen van uw identiteit, uw precieze familiale situatie, uw juiste regio van herkomst, uw verblijfplaatsen, uw eventueel verblijf in andere derde landen of van eventuele verblijfsalternatieven waarover u mogelijks kan beschikken. Bijgevolg stelt u het CGVS niet in staat te beoordelen of u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

In onderhavig verzoekschrift komen verzoekers niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissingen niet kan weerleggen. Verzoekers bieden immers nog steeds geen zicht op hun reële situatie, waardoor noch het CGVS, noch de Raad in staat zijn om zich een correct beeld te vormen van hun identiteit, hun precieze familiale situatie, hun juiste regio van herkomst, hun verblijfplaatsen, hun eventueel verblijf in andere derde landen of eventuele verblijfsalternatieven waarover zij zouden kunnen beschikken. Bovendien brengen zij geen stukken bij waaruit blijkt dat de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') onjuist of achterhaald is. Verzoekers kunnen dan ook niet gevolgd worden waar zij stellen: "Er wordt evenwel niet getwijfeld aan de Iraakse nationaliteit, en ook niet aan het feit dat verzoekers Koerden zijn afkomstig uit het Noorden

van Irak.” Waar zij nog stellen dat een taaltest voorgaande stelling kan bevestigen, dient opgemerkt dat de bestreden beslissing er terecht op wijst dat het van groot belang is dat neergelegde documenten vergezeld worden van geloofwaardige en samenhangende verklaringen, *quod non in casu*. Uit het voorgaande blijkt bovendien dat verweerder zich niet louter beperkt tot de stelling van de relatieve bewijswaarde van Iraakse identiteitsdocumenten

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

2.4. Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissingen correct wordt gesteld als volgt: *“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.*

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.”

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissingen worden beaamd en in hun geheel overgenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig augustus tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS